

նոցա հրովարտակ սակս նորոգելոյ զերկու ամբարանոցս ցորենոյ՝ և երկու սենեակ ՚ի բնակութիւն ուխտաւորաց նոցին . ապա պատուիրէ՝ զի առանց կայսերական հրամանի չթողուլ երրէք լինիլ ձեռնամուխ յայնպիսի իրս , կամ նորոգել զԳերեզմանն և զայլ տեղիս , ոչ հրամանաւ կուսակալին և ոչ գրով դատաւորին , և իւրաքանչիւր ազգաց բնակիլ խաղաղութեամբ ՚ի սեփհական տեղիս իւրեանց . որպէս յայտ առնէ հրովարտակն տուեալ ՚ի թուին 1107 (1739) ՚ի վէճին Յունաց ընդ Հայոց : Արդ՝ Հայք , Յոյք եւ Լատինք՝ խաղաղութեամբ բնակեցոցին ՚ի սեփհական տեղիս իւրեանց՝ առանց կռուոյ եւ հակառակութեան , 1100 (1742) :

Գ Լ Ո Ւ Թ Ը .

Կտակ Գրիգորի Պատրիարքի : Գիւղականք Բեթղէզէմի : Նորոգութիւն Ս . Հրեշտակապետի : Մահ Գրիգորի : Ընտրութիւն Յակոբ Պատրիարքի Նախն : Եղբու պ աղա : Այլազգիք Սինի :

ԳՐԻԳՈՐ Պատրիարք Շղթայակիր հասեալ յամս ծերութեան՝ զգածեալ տկարութեամբ անձին , և զմտաւ ածեալ զմահն հասարակաց՝ կամեցաւ ինքն ՚ի կենդանութեան իւրում որոշել զյաջորդ Պատրիարքութեան իւրոյ . զի մի ասէ զկնի մահուան իմոյ բազմեցուցեն յԱթոռն զանհմուտ եւ զանիմաստ ոք , յեղծումն եւ յապականութիւն այնքան բազմալսատակ ջանից և աշխատութեանց իւրոց . նմին իրի ինքնին ձեռամբ իւրով գրեաց կտակագիր , և առաքեաց զայն ՚ի Կոստանդինուպօլիս ՚ի ձեռն աշակերտին իւրոյ Թէոդորոսի Եպիսկոպոսի Սորենացոյ ՚ի Տարոնոյ . յորում բազմօք թախանձէր առ քահանայս եւ Իշխանաւորս ազգին , զի ՚ի կենդանութեան իւրում հաստատեցեն յԱթոռ Պատրիարքութեան երեսաղէմի զնոյն ինքն զԹէոդորոս , և փութանակի դարձուցեն զնա յետս ՚ի Ս . Աթոռն . զի եթէ ոչ հաճեացի ազգն ՚ի խորհուրդ իւր , մի հանցեն զայն ՚ի հրապարակ՝ չ՛լինիլ